

БИТНА ПОВРЕДА КРИВИЧНОГ ЗАКОНА
(члан 369. став 1. тачка 1. ЗКП-а)

Када члан породице умрлог лица које је поседовало оружје у року од 30 дана од дана смрти лица не обавести о томе надлежни орган, или лице које је у поседу оружја умрлог лица без одлагања не преда на чување оружје надлежном органу, до доношења одлуке у складу са Законом о оружју и муницији, тада чини прекршај, а не кривично дело.

Из образложења

Пресудом првостепеног суда окривљени ШД оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, те му је изречена условна осуда и утврђена казна затвора у трајању од три месеца, са роком проверавања од једне године, новчана казна у износу од 30.000, динара, и изречена му је мера безбедности одузимања оружја и муниције. Против ове пресуде жалбу је изјавио бранилац окривљеног из свих жалбених разлога, док је АЈТ Нови Сад предложило да се жалба браниоца одбије као неоснована.

Поступајући по жалбеним наводима браниоца, али и по службеној дужности, Апелациони суд налази да је на штету окривљеног повређен кривични закон, на шта правилно указује и бранилац окривљеног.

Наиме, првостепени суд је у побијаној пресуди правилно и потпуно утврдио чињенично стање, утврдивши да је окривљени ШД у наведеном периоду у својој кући држао предметну ловачку пушку и муницију за њу, који су били у исправном стању, а које је окривљени наследио од свог деде ШД. Међутим, на овако утврђено чињенично стање Апелациони суд налази да правилна примена материјалног права захтева другачију пресуду, у конкретном случају ослобађајућу, због чега је побијана пресуда преиначена. Полазећи од наведеног, Апелациони суд је, сходно својој обавези, правилно применио некривични материјални пропис када се исти као комплементаран примењује када се ради о бланкетном кривичном делу.

Ово стога што члан 15. став 4. Закона о оружју и муницији прописује да ће чланови породице умрлог лица које је поседовало оружје, у року од 30 дана од смрти лица, обавестити о томе надлежни орган, док став 5. истог члана и закона прописује да лице које је у поседу оружја умрлог лица је дужно да га без одлагања преда на чување надлежном органу, до доношења одлуке у складу са тим законом. Члан 36. наведеног закона, као прекршај у ставу 4. прописује поступање супротно одредбама члана 15. Закона о оружју и муницији, а који члан је цитиран у ставовима 4. и 5.

Дакле, полазећи од наведеног, првостепени суд је учинио повреду кривичног закона из члана 369. став 1. тачка 1. ЗКП-а, јер дело за које је првостепеном пресудом окривљени оглашен кривим није кривично дело, већ прекршај, због чега је у конкретном случају Апелациони суд преиначио побијану пресуду и окривљеног ослободио од оптужбе.

(Пресуда Основног суда у Сомбору бр. К.795/11 од 10.04.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду бр. Кж.1-2492/12 од 04.10.2012. године)